

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Poslovni broj: Pr-809/2025-52

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu Kristini Trtanj Vukoja u pravnoj stvari tužitelja Darka Sempera, OIB 01148082027, Sušobreg Bistrički 102, 49246 Gornji Sušobreg zastupanog po punomoćniku Predragu Kraliku, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, OIB 66486182714, -, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi Radno - materijalna davanja (isplata), 14. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj - za Ministarstvo obrane da tužitelju Darku Semper, na ime razlike naknade plaće isplati bruto iznos od 2.352,44 eura (slovima: dvijetisućetristopedesetdva eura četrdesetčetiri centa) zajedno sa zateznim kamatama po kamatnoj stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi Hrvatske narodne banke izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije

refinanciranja Europske središnje banke, izuzev na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanog u svakom pojedinom bruto iznos, koje teku na:

- na iznos od 178,19 eura od 15.04.2014. godine
- na iznos od 95,20 eura od 15.08.2014. godine
- na iznos od 58,19 eura od 15.09.2014. godine
- na iznos od 9,21 eura od 15.12.2014. godine
- na iznos od 166,63 eura od 15.04.2015. godine
- na iznos od 99,98 eura od 15.07.2015. godine
- na iznos od 130,83 eura od 15.08.2015. godine
- na iznos od 96,21 eura od 15.04.2016. godine
- na iznos od 65,86 eura od 15.05.2016. godine
- na iznos od 150,88 eura od 15.07.2016. godine
- na iznos od 101,82 eura od 15.08.2016. godine
- na iznos od 124,93 eura od 15.04.2017. godine
- na iznos od 35,18 eura od 15.11.2017. godine
- na iznos od 379,23 eura od 15.04.2018. godine
- na iznos od 304,83 eura od 15.05.2018. godine
- na iznos od 286,71 eura od 15.08.2018. godine
- na iznos od 68,56 eura od 15.09.2018. godine do isplate, u roku od 15 dana.

II/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.337,50 euro, sa zateznim kamatama, tekućim od 14.10.2026. do isplate, prema stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, dok je referentna kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dan

III/ Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadom parničnog troška preko dosuđenih 2.337,50 euro, kao neosnovan.

IV/ Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadom parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlen kod tuženika MORH - Hrvatsko ratno zrakoplovstvo i PZO, 91. zrakoplovna baza sa sjedištem zapovjedništva u Zagrebu, na poslovima djelatne vojne osobe. U vremenskom razdoblju od 16. listopada 2013. do 16. listopada 2018. tužitelj je kontinuirano bio radno angažiran na službene poslove i zadaće prekovremeno, noću, subotama, nedjeljama, blagdanom i u smjenama, te u službi dežurstva koje dodatke na plaću mu tuženik nije platio.

Tuženik nije tužitelju uredno plaćao dodatke na plaću sukladno važećim propisima radi čega je tužitelj pokrenuo parnični postupak pred ovim sudom, koji u tijeku podnošenja tužbe nije okončan.

1.1. U utuženom razdoblju od 1. ožujka 2014. do 31. kolovoza 2018.g. tuženik nije isplaćivao tužitelju naknadu plaće za godišnji odmor sukladno propisima u visini prosječne mjesečne plaće isplaćena u prethodna 3 mjeseca već mu je isplaćivana naknada koja je znatno manja od one koja tužitelju pripada. Podneskom od 8.7.2026. precizira tužbeni zahtjev tako da po tom osnovu potražuje iznos od 2.352,44 eura, sa zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i postupku osporava osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti.

2.1. U daljnjem tijeku postupka ističe da je sukladno članku da 99. st.4. Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 33/02, 58/02, 175/03, 136/04,76/07, 88/09, 124/09) koji je lex specijalis u odnosu na Zakon o radu, donesen Pravilnik o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba službenika i namještenika (NN140/02, 68/11), kojim su regulirani uvjeti i način korištenja godišnjeg odmora kao i pravo na naknadu plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora tužitelja kao djelatne vojne osobe. Prema odredbi članka 4. Pravilnika za vrijeme korištenja godišnjeg odmora djelatnoj vojnoj osobi isplaćuje se naknada plaće u istom iznosu kao da radi. Dopunom iste odredbe, koja stupila na snagu 25. 6. 2011. propisano je da djelatnoj vojnoj osobi čija je narav službe posla takva da mora raditi prekovremeno, noću, nedjeljom, blagdanom i zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna 3 mjeseca.

2.2. Dana 26.6.2013. stupio je na snagu novi Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13) u kojem je u članku 142. propisano kako djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu. Temeljem tog zakona donesen je Pravilnik o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (NN54/14) koji je stupio na snagu 8.5.2014. i kojim je propisano da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu te da se redovnim radnim vremenom smatra radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena.

2.3. Nadalje ističe kako je tužitelj u utuženom razdoblju pored redovitih zadaća svojeg radnog mjesta obavljao samo povremeno, jednom do dva puta mjesečno unutarnju službu dežurstva. Dežurstvo je trajalo 24 sata. Unutarnja služba dežurstva u razdoblju od 16.10.2013. do 1.6.2014. regulirana je točkom VII. Odluke o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN118/09 i 118/12). Nakon dežurstva imao je pravo na jedan slobodni radni dan koji mu je bio plaćen te primio dnevni dodatak za dežurstvo. Uvećanje plaće sa osnova rada noću subotom nedjeljom, blagdanom i drugim neradnim danom je točkom VII st.4. Odluke bilo isključeno.

2.4. Od stupanja na snagu nove Odluke o rasporedu radnog vremena (NN 66/14, 23/15, 84/15 i 106/17) odnosno od 1.6.2014. unutarnja služba dežurstva uređena je točkom XVIII. Nakon dežurstva imao je pravo na 1 slobodni radni dan koji mu je bio plaćen. Navedenom odlukom propisano je da svaki dan proveden u službi dežurstva i slobodan dan (slobodno vrijeme) nakon dežurstva, u smislu redovitog mjesečnog fonda radnih sati, smatraju se danima redovnog radnog vremena. Za vrijeme dežurstva unutarnje službe u trajanju od 24 sata djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće, nego za to ostvaruju pravo na dodatak za vojnu službu u skladu s propisima kojima se uređuje pravo na dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba.

2.5. Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 68/11) čl. 4. dodan je novi stavak 3. – "Djelatnoj vojnoj osobi, službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaća za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna 3 mjeseca". Dakle stupanjem na snagu navedenih izmjena Pravilnika odnosno 25.6.2011. i nadalje, pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćena u prethodna 3 mjeseca odnosi se samo na onu djelatnu vojnu osobu čija je narav službe takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, a ne odnosi se na djelatnu vojnu osobu koja radi od ponedjeljka do petka od 8 – 16 h i koji samo povremeno, po potrebi, radi prekovremeno, noću, subotom, nedjeljom ili blagdanom. Isto je u skladu s tumačenjem Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne i službenike i namještenike od 9.4.2010.

2.6. Stupanjem na snagu novog Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjih odmora djelatnih vojnih osoba (NN 54/14) odnosno članku 4.st. 2. propisano je kako djelatnoj vojnoj po osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknade plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu što je u skladu s člankom 155. Zakona o službi u OSRH (NN 73/13,75715, 50/16) koji propisuje: "Djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, za dežurstvo, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruje posebne dodatke na plaću u skladu s člankom 133 tog zakon.

2.7. Kako je tužitelj je dežurstvo obavljao u pravilu samo 1 do dva puta mjesečno u trajanju od 24 sata, isto je obavljao samo povremeno, dok je preostalo vrijeme radio od ponedjeljka do petka, od 8-16 h u cijelom utuženom razdoblju. Za svoj rad na dežurstvu primio je dnevni dodatak za dežurstvo, odnosno dodatak za vojnu službu. Tužitelj temeljem zakonskih propisa i odluka ministra obrane nije ostvarivao pravo na uvećanje plaće s osnova rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom u utuženom razdoblju te mu stoga nije ni obračunavan prosjek plaće u prethodna 3 mjeseca kada je bio na godišnjem odmoru obzirom da na isto nije imao pravo sukladno tumačenjima zajedničke komisije. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u zahtjev za mirno rješenje spora, rješenja o rasporedu, odluke o godišnjem odmoru, dnevne evidencije radnog vremena i zbirnu evidenciju radnog vremena, isplatne liste, podatke iz spisa ovog suda Pr-4283/2018, rješenja o godišnjim odmorima i ostalu dokumentaciju u spisu te proveo dokaz financijskim vještačenjem uz dopunsko očitovanje vještaka

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, te brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/2025 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

5. Predmet spora je utvrđenje naknade plaće za godišnji odmor u razdoblju od 16.10.2013. do 16.10.2018.

6. Pravomoćnom presudom ovog suda posl.br. Pr-4283/2018-49 od 30.11.2021. naloženo je RH da tužitelju Darku Semperu na ime neisplaćenih dodataka na plaću isplati bruto iznos od 11.895,17 kn sa zateznim kamatama na iznos od 255,44 kuna od 15.07.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.08.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.09.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.10.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.11.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.12.2014. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.01.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.02.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.03.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.04.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.05.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.06.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.07.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.08.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.09.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.10.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.11.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.12.2015. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.01.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.02.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.03.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.04.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.05.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.06.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.07.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.08.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.09.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.10.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.11.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.12.2016. do isplate, na iznos od 255,44 kuna od 15.01.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.02.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.03.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.04.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.05.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.06.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.07.2017. do isplate, na iznos od 260,55 kuna od 15.08.2017. do isplate, na iznos od 265,76 kuna od 15.09.2017. do isplate, na iznos od 265,76 kuna od 15.10.2017. do isplate, na iznos od 265,76 kuna od 15.11.2017. do isplate, na iznos od 271,08 kuna od 15.12.2017. do isplate, na iznos od 271,08 kuna od 15.01.2018. do isplate, na iznos od 271,08 kuna od 15.02.2018. do isplate, na iznos od 271,08 kuna od 15.03.2018. do isplate, na iznos od 271,08 kuna od 15.04.2018. do isplate.

6.1. Dakle, visina dodataka koju je tuženik osporavao, pravomoćno je dosuđena presudom posl.br. Pr-4283/2018-49 od 30.11.2021. Nije sporno kako ti dodaci nisu bili obračunavani prilikom obračuna naknade plaće zbog korištenja godišnjeg odmora.

7. U postupku je provedeno financijsko vještačenje u dvije varijante:

7.1. U prvoj varijanti zadatak vještaka je utvrditi naknadu plaće za godišnji odmor u razdoblju od 16.10.2013. do 16.10.2018. na način da utvrdi razliku između isplaćene naknade plaće za godišnji odmor i naknade za godišnji odmor kada se računa u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca prije korištenja godišnjeg odmora. Iz dopune nalaza i mišljenja od 24.2.2026.g. u kojoj su u izračun utvrđeni dodaci temeljem presuda Pr-5283/2018 i prema metodologiji zatraženoj od strane tužitelja, tužitelja pripada razlika naknade plaće u visini od 2.352,4 euro.

7.2. U drugoj varijanti, u kojoj su u izračun uvršteni dodaci temeljem presude Pr-483/2018 te prema metodologiji zatraženoj od strane tuženika (obračunati osnovnu plaću i dodatak za vojnu službu kao sastavni dio osnovne plaće) tužitelju pripada naknada plaće u visini od 266,47 euro.

8. Stranke nisu imale primjedbe na matematički izračun iz obje varijante vještačenja, a pravno je pitanje koju varijantu treba primijeniti.

9. Nije sporno da je u tuženom razdoblju tužitelj bio djelatna vojna osoba. Na tužitelja se, kao na djelatnu vojnu osobu primjenjuje Zakon o službu u Oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73713, 75/15, 50/16, 30/18, 125/19). Člankom 135.st.1. propisano je: Djelatne vojne osobe imaju pravo na plaću, dodatke na plaću i druga materijalna prava, na način i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovog Zakona.

9.1. Prema odredbi čl. 142. Zakona o službi u oružanim snagama RH (NN 73713, 75/15, 50/16, 30/18) propisano je kako djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

10. Prema odredbi čl. 4. Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba službenika i namještenika (NN140/02, 68/11), za vrijeme korištenja godišnjeg odmora djelatnoj vojnoj osobi isplaćuje se naknada plaće u istom iznosu kao da radi. Dopunom iste odredbe, koja stupila na snagu 25. 6. 2011. propisano je da djelatnoj vojnoj osobi čija je narav službe posla takva da mora raditi prekovremeno, noću, nedjeljom, blagdanom i zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna 3 mjeseca.

10.1. Prema Pravilniku o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (NN54/14) koji je stupio na snagu 8.5.2014., propisano je da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je

radila u redovnom radnom vremenom te da se redovnim radnim vremenom smatra radno vrijeme određeno u skladu s odlukom kojom se određuje raspored radnog vremena.

10.2. Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 68/11) čl. 4. dodan je novi stavak 3. – "Djelatnoj vojnoj osobi, službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaća za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće koja mu je isplaćena u prethodna 3 mjeseca". Tuženik smatra da stupanjem na snagu navedenih izmjena Pravilnika odnosno 25.6.2011. i nadalje, pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćena u prethodna 3 mjeseca odnosi se samo na onu djelatnu vojnu osobu čija je narav službe takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, a ne odnosi se na djelatnu vojnu osobu koja radi od ponedjeljka do petka od 8 – 16 h i koji samo povremeno, po potrebi, radi prekovremeno, noću, subotom, nedjeljom ili blagdanom.

11. Temeljem odredbe čl.60.st.1. Zakona o radu (NN149/09), odnosno čl. 81. Zakona o radu (NN 93/14) propisano je kako za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaću u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

12. Pravilnikom o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora ne može biti propisano nepovoljnije uređenje glede korištenja godišnjeg odmora od Zakona o radu te i Zakona o službi u oružanim snagama, čl. 142. koje određuje visinu naknade plaće najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

13. Stoga je osnovan zahtjev tužitelja da se prihvati varijanta obračuna na način da je metodologija izračuna razlike obračuna naknade za godišnji odmor podijeljena prema razdobljima obračuna na način da je razlika za godišnji odmor do 7. svibnja 2014. godine utvrđena kao prosjek plaće isplaćen tri mjeseca prije korištenja godišnjeg odmora, dobiveni iznos prosječne bruto plaće podijeljen je s fondom sati mjeseca u kojem je tužitelj koristio godišnji odmor, te pomnožen s brojem sati provedenih na godišnjem odmoru. Za period od 08. svibnja 2014. godine do 07. travnja 2018. godine razlika naknade plaće za godišnji odmor izračunata je po satnici kao da je tužitelj radio u redovnom radnom vremenu. Prilikom izračuna vještak uzima u obzir osnovnu plaću i dodatke na plaću koje je tužitelj ostvario za rad u redovnom radnom vremenu, odnosno uračunava sva primanja u novcu i naravi, a koja predstavljaju naknadu za rad. Za razdoblje od 08. travnja 2018. godine pa do 31. kolovoza 2018. godine, naknada plaće za korištenje godišnjeg odmora utvrđena je na način kao da je tužitelj radio u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca.

14. Navedeno je sukladno navodima Vrhovnog suda RH u presudi Rev 959/2023 od 24.4.2024. , cit: " Stoga, ako svaka djelatna vojna osoba kao redovnu plaću prima mjesečni iznos koji se sastoji od osnovne plaće i dodatka za vojnu službu, onda je dodatak za vojnu službu neodvojiv od redovne plaće koja se isplaćuje za redovno radno vrijeme djelatne vojne osobe te, kao sastavni dio redovne plaće ostvarene u redovnom radnom vremenu, prilikom obračuna naknade za godišnji odmor treba uračunati i iznose tog dodatka, sukladno čl. 142. ZSOSRH-a i čl. 4. st. 2. Pravilnika/14". Stoga je naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi iznos od 2.352,44 eura, sa zateznim kamatama preciznije navedenim u izreci.

15. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a, tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku u skladu s vrijednosti predmeta spora i važećom odvjetničkom tarifom („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22; NN 138/2023 - dalje: OT). Pri odmjeravanju troškova sud je vodio računa i o odredbi čl.155.st.1. ZPP-a i priznao samo neophodne troškove u postupku, osobito vodeći računa o pravilima Zakona o parničnom postupku koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu. Priznati trošak sastoji se od: sastava odštetnog zahtjeva i sastava tužbe 200 euro (tbr. 7/1 OT), sastav podnesaka od 30.1.2024., 3.7.2025. i 8.7.2026. svako po 50 euro (tbr. 8/4 OT), sastav podnesaka od 21.2.2019., 25.11.2025. svako po 200 euro (tbr. 8/1 OT), pristup roč. 16.5.2019. i 20.7.2020. svako po 100 euro (tbr. 9/2 OT), pristup roč. 16.6.2025. i 2.9.2026. svako po 200 euro (tbr. 9/1 OT), što iznosi 1.550 euro, na koji iznos pripada PDV 387,50 euro i trošak financijskog vještačenja 400 euro, ukupno 2.337,500 euro.

15.1. To što procesne odredbe propisuje pravo stranke na podnošenje podnesaka, ne znači da stranka ima pravo u svakom slučaju prebaciti taj trošak na teret druge strane, već svaki trošak da bi se priznao, mora biti potreban za vođenje parnice u smislu čl. 155.st.1. ZPP-a odvjetniku kao punomoćniku potrebno je da su kumulativno ispunjene dvije pretpostavke - da je zatraženi trošak predviđen odredbama Tarife te da je bio potreban za vođenje konkretnog postupka u smislu odredbe čl. 155.st.1. ZPP-a. Nepriznati podnesci po mišljenju suda nisu bili neophodni za vođenje ovog postupka. Nije priznat sastav podneska od 18.3.2019., već 21.2.2019., kada se tužitelj očitovao na odgovor na tužbu. Roč. 29.3.2019. odgođeno je prije početka raspravljanja, kako bi se dostavio podnesak tužitelja tuženiku. Kao nepotrebni, jer ponavljaju navode nisu priznati preostali podnesci – od 30.6.2025., 18.4.2026. (istog sadržaja kao i podnesak od 25.11.2025). te 4.8.2026. jer se u istom ne iznose novi navodi, već ponavljaju iznijeto tijekom postupka.

15.2. Trošak pristupa ročištu na objavu nije trošak koji je neophodan u postupku jer se presude objavljuju i na e-oglasnoj ploči suda pa nije neophodno da sud primjerak prethodno digitalno potpisane presude printa i takav isprintani primjerak uručuje strankama, a da trošak za to snosi suprotna strana. Naposljetku, s isprintanom presudom koja se uruči na objavu stranke ne mogu podnijeti nikakav prijedlog za ovrhu, već istu moraju podnijeti s digitalnim primjerkom presude, stoga navedeni trošak se ne može smatrati neophodnim u postupku. Stav VSRH o priznavanje troškova pristupa na ročište odnosi se na razdoblje prije stupanja na snagu Izmjena i dopuna Zakona o parničnom postupku NN 138/2023, kada je

stranka morala fizički doći na sud i preuzeti presudu i klauzulu ovršnosti. Prije stupanja na snagu izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranka je morala doći fizički na sud barem jednom, dok nakon izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranke dobiju i presudu i klauzulu pravomoćnosti, putem e-spisa dok takve odluke, s kojom mogu pokrenuti ovršni postupak, ne mogu dobiti fizički u sudu.

16. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. listopada 2026.

Sudac

Kristina Trtanj Vukoja

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, putem ovog suda županijskom sudu pisanim podneskom.

DNA:

1. Darko Semper, Sušobreg Bistrički 102, 49246 Gornji Sušobreg zastupanog po punomoćniku Predrag Kralik
2. REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, -, 10000 Zagreb zastupanog po punomoćniku Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088e-99636**

Kontrolni broj: **05743-eb202-7e054**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.